

פרק ו' יציא יעקב

ויציא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. רבוי ח'יא פתח ואמר, (קהלת א) וזרח השם ובא השם ואל מקומו שואף וורת הוא שם. ואל מקומו שואף וורת הוא שם. הפסוק הזה אמרו, אבל וזרח השם - זה יעקב בשתייה בbaraר השם. ובא השם - כשהולך שבע. ובא השם, שבתווב וילן שם כי בא תרנן. שבתווב וילן שם כי בא השם. ואל מקומו שואף וורת, שכתווב וישבב במקום ההוא.

ובא וראה, אף על גב שהשם מאיר לכל הארץ, מסתעתי הם בשני צדדים, כמו שנאמר הולך אל דרום וסובב אל צפון, משומש זה ימין וזה שמאל. [מושום] וושאפע וויצא כל יום מצד המזרח, והולך לצד הדרום ושל מעבר, ואחר כך לצד האפון, ומצד האפון לצד המערב, ואנו השם מתבונס ויוצא לצד מערב. יוצא מזרח, שכתווב יצא יעקב מבאר שבע. והולך לפערב, שכתווב וילך חרנה.

רבוי שמעון אמר, יוצא מכל ארץ ישראל, שכתווב ויציא יעקב מבאר שבע, והולך לרשות אחרת, שבתווב וילך חרנה. ויציא מפערת, שכתווב ויציא יעקב מבאר שבע, והשמטה שנוטלה מהעיקן קעלון האר שמאו, והולכת למערב, שכתווב וילך רנית, המקום שתרין ורנו שם.

רבוי יוסף מבאר את הפסוק הזה במלות, בראשונה היה יורד או מעה עמק העליון, יעקב היה נופל אותו וחולך לבאר שבע, מבאר שחרורה שלם, שהיה מאיר פיש, והשלים אותה הבאר בכל השלמות, ובמי דגלות נס מבאר שבע הוא ותלך להרנה, שכתווב וילך רנית, בלומר רון אף, ומה הוא רון אף של הקירוש ברוך הוא? תרנה,

קערת, החוץ של רשות אחרת. אמר רבוי ח'יא, כשהולך השם למערב, המערב הזה נקרא מקומו של השם, הפסא שלו, מקום של שלט עלייו. זהו שכתווב

פרק ו' יציא יעקב

ויציא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. (בראשית כח) רבוי ח'יא פתח ואמר, (קהלת א) וזרח השם ובא השם ואל מקומו שואף זורת הוא שם, האי קרא אוקמו. אבל וזרח השם דא יעקב, בד הוה בbaraר שבע. ובא השם, בד אזל לחרן, דכתייב, (בראשית כח) וילן שם כי בא השם. ואל מקומו שואף (ד' קמ ע"א) זורת, דכתייב וישבב במקום ההוא.

ויהا ח'זיו, שימוש לא עלי מא, מטלני בתריין סטרין איןון, כמה דאת אמר, (קהלת א) הולך אל דרום וסובב אל צפון, בגין דדא ימינה ודא שמאלא. (ויבני) ונגיד ונפיק כל יומה מסטרא דמזרחה, ואזיל לסטרא דדרום, (נ"א רפעכ) ולכתר לסטרא דצפון, ומסטרא דצפון לסטרא דמערב, וכדין שימוש אתפניש, ואזיל לגבי מערב. נפיק מזרח דכתייב, (בראשית כח) ויציא יעקב נפיק למערב דכתייב וילך חרנה.

רבוי שמעון אמר, נפיק מכל לא דארעא דישראל, דכתייב ויציא יעקב מבאר שבע. ואזיל לרשוא אחרא, דכתייב וילך חרנה.

(ס"א נפיק מזרח, דכתייב ויציא יעקב מבאר שבע, דא שימוש. רגטיל מעומקא עלאה, נהיינו דריהיר, ואזיל למערב, דכתייב וילך חרנה, אמר דינא רוגזנא תפן.)

רבוי יוסף מוקי הא קרא בגולות, בקריותה הוה נחית נהיינו מעומקא עלאה ויציא יעקב הוה נטיל לה, ואזיל לנגי באר שבע, (במדבר כט) באר החרפהה שריפה, רהה נהיר מטבחו, ואשלים להו באר בבל שלמו. וביוומי דצלותא, גטיל מהאי באר שבע, ואזיל לנגי חרנה, דכתייב וילך חרנה, בלומר חרנו את, ומאי הוא חרנו אפו ברישא בריך הוא, דרא בא בש"א), **ארעא דרישו אחרא.**

אמר רבוי ח'יא, בד אזל שימוש למערב,hai מערב אקראי מקומו דשימוש,